

Biz Gözyaşlarımızı Öper Ve Sileriz

– kul mehmet · 21 Ekim 2015

Bazen hüzünlenirim gönlümü bir sıkıntı kaplar dalarım düşüncelere bazen hiç çıkamamam, kaç saat geçtiğini unuttur kendimden geçerim. İşte o günlerden bir gün dalgın düşünceler içindeyim, dokunmayın gönlüme, hem kim neden niçin dokunur gönlüme, sen ben kimiz, adın sanın nedir kimden geldin, hepimiz insan değil miyiz, sen ben değil biz değil miyiz? Neden kanatılır gönüller? Hangi art niyetle yollara çukur açıldı, yüreğimizde özlem sevgi vardı sen ne ara değiştirdin aldın sakladın! Sevdayı iliklerimizde bahar çiçekleri gibi taptaze sakladık, sen hangi arada biz görmeden veya biz müdahale etmeden kopardın gönüllerde? Ama istediğin kadar koparsan da toprağı yüreğimizde yine yeşerecek sevda çiçekleri yüreğimizde...

Sen akan cennet pınarı sularımızı yollarımız kesende, senin yolunu da kesen bizler bir an bu gafletten uyanarak yolunu sonsuza kadar keseceğiz... Türkülerimiz yine gülümseyerek barış içinde çalarak dinleyeceğiz, içine az acıda olsa yüreğimizin sevda değirmeninde öğüterek çiçek olarak gönlümüze ülkemize solmayan çiçekler olarak diker açınca da koklarız... Ülkem ne ihanetler içinde olanı gördü hepsi geberdi lanet okunarak adı anılıyor... Senin yüreğinde sevda yerine nefret olsa da en sonunda o nefret senide yakacak yok edecek, düşleri yeşermiş düşleri kökünden sökmeye çalışanda beceremezsin, sökülen düşler yeniden gönlümüzde yeşeriyor, sen kendi çölleşmiş yüreğindeki ıstırabına yan...

Hasretimiz yara ile kanasa da kendimiz merhem oluruz. Biz şu an suskunluğumuzu yeniden yeşerterek yüzünüze fırlatmak için bekliyoruz, biz gözyaşlarımızı öper ve sileriz, sizinkini kim silecek ve öpecek düşünün, gönlünde merhamet olmayan. Gözlerinde yaş akıtmaktan aciz sana sahip mi çıkar, işi bitince kapı önüne bırakır terk eder gider! Sor kendine kimsin? Nesin? Nereden nasıl geldin? Nereye gidiyorsun? Nasıl düştüm bu cehennem çukuruna diye sor ey nefreti ile gezen! Sen daha ne acılar ne ihanetler göreceksin az dur bekle bakalım! Kim sana sahip çıkacak? Nefretin senide seni yetiştireni de elbet boğacak!

Biz candan sever, can için can verimiz, nefretin ile rüzgarlar estiren,sevdaya ateş düşüren kendini yakıyorsun nefretin ile,bırak nefreti sevgiye,sevdaya aşk'a gel merhamet gel sende gül doyasıya,yeter artık sancılar içinde kaldığın...Nihavent şarkılar bizi alır aşkın engin denizlerinde gülümseyerek yüzdürür gel sende nefretin okyanusunda çamurunda boğulma at bir adım merhamete doğru korkma düşmezsin,yok olmazsın...

Ziyan olan senin hayatındır açan baharlar değil,bahar her mevsim açar ama ziyan olan hayatın ziyana doğru koştu mu geri dönüşü zor olur...Nefreti olan satıcı veya tacir olan nefret sahibine uyma,özgürlüğünü ona satma,sana gülerken içinden oyununa alet olma...Sevdaya dair ne yollar biter, nede dağların arkasında her zaman hasret yetişir,sökeriz hasret dikenlerini vuslat,visal çiçekleri dikeriz gel sende bizimle dik bu güzel ağaçları...

Mehmet Aluç-Kul Mehmet-